

[Johannes Jensen.]

kan opnaa Enighed om, og gennemføre det hurtigst muligt. Jeg gaar ud fra, at der er Enighed om det, der har givet Anledning til Lovforslagets Fremsættelse, det, der vedrører Mælkeudsalgene, og jeg gaar ogsaa ud fra, at der er Enighed om, at Kunstudstillinger skal have Lov til at holde aabent om Søndagen — det vil sige saadanne Kunstudstillinger, der holdes i Butikker og lignende Lokaler; der har aldrig været Tvivl om, at Kunstudstillinger, der afholdes i særlige Lokaler, som er beregnede paa Afholdelsen af saadanne Udstillinger, har Ret til at holde aabent paa Søn- og Helligdage. Jeg saa i sin Tid, at man ligesom vilde give det Udseende af, at det, der var sket ved Butikslukkeloven, var en Undertrykkelse af Kunsten. Det vil jeg gerne have Lov til at protestere imod. Rene Kunstudstillinger i særlige Lokaler har naturligvis altid haft Lov til at holde aabent om Søndagen. Men her er Tale om Kunstudstillinger i Butikker og lignende Lokaler, og jeg tror ikke, at der i Almindelighed vil være Uenighed om, at man kan give den foreslaaede Tilladelse. Derimod kan der være mere Tvivl angaaende Blomsterhandelen, og, som sagt, jeg skal henstille, hvis der ikke opnaas Enighed om dette Spørgsmaal, at man da tager *det*, som man kan blive enig om.

C. F. Sørensen: Naar jeg erindrer de mange og lange Forhandlinger, der gennem Aarene er ført i det høje Ting angaaende Ændringer i Loven om Lukketid for Butikker og Lagre, kan jeg ikke nægte, at jeg glædede mig over de her foreslaaede Ændringer, da jeg saa dem, og jeg lovede mig selv at rette en Tak til den højtærede Handelsminister for dem. Men min Glæde og Tilfredshed er unægtelig blevet noget blandet ved de Udtalelser, som Venstres Ordfører, det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen), nu kom med, idet det ærede Medlem sagde, at skulde der være Ting, som der under Forhandlingerne ikke kan blive Enighed om, maa vi tage det, vi kan blive enige om. Det er jo paa Forhaand at give op, paa Forhaand paa sit Partis Vegne at løbe fra Halvdelen eller Fjerdedelen eller Trediedelen, eller hvor meget det nu kan blive, af Lovforslaget, og da der kun er tre smaa Ændringer, er der jo i Forvejen ikke meget at løbe fra, saa hvis det er Tilfældet, at man vil løbe fra Trediedelen eller Fjerdedelen, fatter jeg ikke, at den højtærede Handelsminister, der jo er udgaaet fra det samme Parti, overhovedet

ulejliger Rigsdagen med saadanne Ændringer. Jeg var, som sagt, saa glad for Handelsministeren, da jeg læste Lovforslaget, og det synes jeg, den højtærede Minister skulde skønne paa — det er jo saa sjældent, vi fra vor Side har Anledning til at være glade for Handelsministeren eller hans Kolleger. Nu forstaaar jeg, at denne Glæde skal der ogsaa slaas et Skaar i, og det er jeg ked af. Jeg er ked af det, fordi jeg synes, at disse Ændringer var saa retfærdige. Dette at man i Lokaler, der til Hverdagsbrug er Butikslokaler, og som derfor ellers ifølge Loven skal holdes lukkede om Søndagen, kan holde Udstillinger af Maleres og Billedhuggeres Værker aabne paa Søn- og Helligdage, naar der ikke finder Køb og Salg Sted, synes jeg er en god Bestemmelse, ikke alene for de unge Kunstnere, som er lidet kendte og vanskeligt kan faa Adgang til de store Udstillinger, men ogsaa for den store Befolkning, som derved paa en let Maade kan komme hen i det Kvarters Hovedgader, hvor disse Kunsthandler ligger, og komme i Besiddelse af den Kultur, som der derved aabnes Adgang til.

Den anden Bestemmelse gaar ud paa, at Blomsterhandelen ved Kirkegaarde og Sygehuse skal legaliseres. Der har i en lang Række af Aar været ført en Kamp mellem Smaafolk, Fattigfolk, jeg kan godt sige de ringest stillede i en By som Hovedstaden, som jeg jo kender bedst, og Politiet. Politiet har jaget disse Mennesker paa en Maade, der sikkert ikke tjente nogens Interesse, heller ikke deres, der gav Anledning til Jagten, Blomsterhandlerne. Gennem de senere Aar er, vel nok foranlediget af den forrige Regering, dette Forhold blevet mildnet, saaledes at Kampen er ophørt, uden at Forholdet dermed er blevet legaliseret, uden at dermed denne Gadehandel er blevet tilladt; det kan jo ikke ske, før Loven bliver ændret, saaledes som den højtærede Minister nu foreslaar det. I Forholdene ved vore Kirkegaarde og vore Hospitaler — det gælder i hvert Fald Hovedstaden — vil der neppe ske nogen stor Ændring. De mildere Vilkaar, Gadehandelen med Blomster har faaet ved Kirkegaarde og Hospitaler, har ikke medført, at de gadehandlendes Antal er taget til i en saadan Grad, at det har været generende for Færdselen eller for andre. Der er derfor heller ingen Grund til at tro, at den Bestemmelse, som Ministeren har foreslaaet, hvorefter denne Handel skal foregaa under Kontrol af Politiet, der skal bestemme, hvor mange handlende der skal være, og hvor de skal have Stådeplads, vil skade de